

EESC Info

European Economic and Social Committee

A bridge between Europe and organised civil society

September 2020 | LV

Komunikācija krīzes laikā?

Šīs sērijas pēdējā raidījumā, kas ierakstīts franču valodā, EESK priekšsēdētāja vietniece **komunikācijas** jautājumos **Isabel Caño Aguilar** mums stāsta par pieredzi Covid-19 laikā. Viņa apraksta, kā pandēmija ieviesa izmaiņas visā EESK komunikācijas darbā, kur solidaritāte un apņemšanās kļuva par atslēgvārdiem gan darbā, gan arī visās iniciatīvās, sākot ar 2020. gada **Pilsoniskās solidaritātes balvu**. Pēc priekšsēdētāja vietnieces domām, “pēc šīs pandēmijas nekas nebūs tā, kā bija agrāk. Taču mūsu pienākums ir reaģēt, panākt stiprāku Eiropu. To mums prasa Eiropas iedzīvotāji”.

Uzzīm? man... (Draw me...)

Rubrika “Uzzīmē man...” tuvojas noslēgumam. Pēdējie raksti papildina daudzās liecības, ar kurām varējām iepazīties kopš pandēmijas sākuma. Šīs atklātās pārdomas par izolācijas laiku, kuru mēs neesam brīvprātīgi izvēlējušies, mūs aizkustina, rosina ieraudzīt labo līdzcilvēkos, pievērst lielāku uzmanību dzīves jēgai un labāk izprast, cik svarīgi ir izdzīvot mirklus laikā un telpā.

Paldies locekļiem, kuri piedalījās šīs rubrikas pēdējā izdevumā: **Claudine Otto, Giulia Barbucci, Laure Batut, Bente Sorgenfrey, Karolina Dreszer-Smalec, Dilyana Slavova, Renate Heinisch, Janusz Pietkiewicz, Jože Smole, Martin Siecker, Arnaud Schwartz.**

Visas "EESK Info" komandas vārdā pateicos 43 pārstāvjiem no 27 dalībvalstīm, kuri veltīja savu laiku, lai lasītājus iepazīstinātu ar savām pārdomām, dalītos ar emocijām un komentāriem par šo grūto laiku, ar ko mēs šobrīd saskaramies.

Available Languages:

ES	BG	CS	DA	EN	DE	ET	FR	EL	GA	HR	IT	LV	LT	HU	MT
NL	PL	PT	FI	RO	SK	SL	SV								

REDAKTORA SLEJA

[Iespēja pilsoniskajai sabiedrībai: ar skaidru reālismu meklēt jaunus ceļus](#)

Šajā straujo pārmaiņu laikmetā esam pieredzējuši, cik trausla var būt mūsu demokrātija, mūsu sabiedrība un mūsu planēta.

Es stājos priekšsēdētāja amatā 2018. gada aprīlī, domājot, ka mums no jauna jāatklāj renesanses humānisma gars, lai paātrinātu virzību ceļā uz ilgtspējīgu Eiropu. Pēc Brexit un pirms Eiropas Parlamenta vēlēšanām es zināju, ka pilsoniskajai sabiedrībai ir būtiska loma pārejā uz ilgtspējīgākiem un viedākiem ekonomikas modeļiem.

Mēnesi pirms mana pilnvaru perioda beigām varu apgalvot, ka Eiropa atkal pierādījusi savu noturību. Nacionālisti un euroskeptiķi tika sakauti Eiropas Parlamenta vēlēšanās, un Covid-19 pandēmija nenoliedzami iedragājusi viņu viltus vēstījumus. Eiropas Savienība ir veikusi vēl nebijušus pasākumus, dažu mēnešu laužot tabu, kas šķita akmenī iekalti, un aizsargā mūsu iedzīvotājus un kopienas un iegulda līdzekļus spēcīgā nākotnes stratēģijā, par kuru panākta visu laiku visplašākā vienprātība.

Pašlaik esmu vēl pārliecinātāks, ka trīs mana pilnvaru perioda prioritātes — ilgtspējīga attīstība, miers un kultūra — joprojām ir šīs renesanses Eiropai pamatā.

Iespējams, ka pandēmija bija trauksmes signāls, bet klimata pārmaiņas un vēl ekstremālāki laikapstākļi mums nav nekāds jaunums. ES atveseļošanas plāns, kas tika pieņemts Covid-19 pandēmijas dēļ, ir vienreizēja iespēja nepieļaut vissliktāko iznākumu un padarīt Eiropu par pasaules līderi ilgtspējas jomā.

Pilsoniskā sabiedrība var rādīt ceļu. Mēs bijām pirmā ES iestāde, kas uzklausīja Greta Thunberg un jaunos klimata aktivistus, kuri dodas ielās, lai pieprasītu pārmaiņas. Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejā mēs bijām pirmie, kas sāka runāt par nepieciešamību ieviest aprites ekonomikas un

ilgtspējīgas attīstības modeļus. EESK pārstāvētās organizācijas kopā ar vietējām pašvaldībām arī pēc pandēmijas būs atvēršanas plāna īstenošanas priekšējās rindās, lai nepieļautu haosu. Tuvojas konference par Eiropas nākotni, kas ir iespēja kopīgi virzīties uz jaunu Eiropu.

Robert Schuman savā deklarācijā pirms 70 gadiem teica, ka mieru pasaulē nevar nodrošināt bez radošām pūlēm, kas būtu samērīgas ar draudu lielumu. Nekad iepriekš vēstures gaitā un nekur pasaulē sievietes un vīrieši nav varējuši baudīt tik garu miera, stabilitātes un ekonomiskā uzplaukuma periodu; nekad iepriekš brīvības un tiesību garantijas nav bijušas tādas kā pašlaik Eiropā. Taču mēs apzināmies, ka nedrīkstam dusēt uz lauriem.

Vairākas krīzes ir pārbaudījušas Eiropas noturību — šī negaidītā un nepieredzētā pandēmija vairāk nekā citas. Tomēr esmu pārliecināts, ka mums pietiek enerģijas un radošuma, lai visi kopā atkal varētu pārvarēt krīzi. Mums atkal tas ir jāpaveic.

Šim Eiropas pilsoniskās sabiedrības namam, kas nesen atzīmēja savu 60. gadadienu, ir būtiska nozīme laikā, kad atkal spējam koncentrēties uz to, kas patiešām svarīgs, būt atvērtāki pārmaiņām un ierosināt, kā veidot Eiropu, Schuman vārdiem runājot, “ar konkrētiem sasniegumiem, kas vispirms nodrošina reālu solidaritāti”.

reUnnaissance panāks vīrieši un sievietes, kas uzdrošinās būt radoši, sapņot, iesaistīties, uzdrošināties un kultivēt izpratni par kolektīvu atbildību, kā arī saprātīgi un ar aizrautību un apgarotu reālismu meklēt jaunus ceļus.

Luca Jahier

EESK priekšsēdētājs

TURPMĒKIE NOTIKUMI

2020. gada 6.-7. oktobris, Brisele, Beļģija

— Iepazīšanās dienas jaunajiem EESK locekļiem

2020. gada 27.-29. oktobris, Brisele, Beļģija

— Atjaunošana — EESK plenārsesija

KAROLINA DRESZER-SMALEC: "KORONAVIRUSS: GĒTĒS ATZIĒJUMS"

2020. gada martā mēs sākām saprast, ka Covid-19 pandēmija nav tikai veselības krīze; tā ietekmēs daudzus mūsu dzīves aspektus. Arī apvienībām un aktīvistiem bija skaidrs, ka savā darbā mēs saskarsimies ar jauniem izaicinājumiem. Bet stāvoklis izrādījās sliktāks nekā gaidīts.

2020. gada maijā mēs rīkojām tikšanos pie "virtuālas glāzes". Pēc diviem noslēgšanās mēnešiem un darba tiešsaistē mēs nolēmām tikties un dalīties sākotnējos iespaidos par šo laiku.

Kopā ar kolēģiem no Eiropas Pilsoniskā foruma – starptautiska tīkla, kas pulcē vairāk nekā 100 apvienības un nevalstiskās organizācijas no 27 Eiropas valstīm un kas aktīvi strādā ar tādiem jautājumiem kā pilsoniskā audzināšana, cilvēktiesību aizsardzība un atbalsts demokrātijai –, mēs pavadījām vairākas aizrautīgu debašu stundas. Ikvienam no mums bija savs nacionālais skatījums, bet secinājumi bija līdzīgi.

Uz šo diskusiju pamata mēs pierakstījām vairākas atziņas. **Pirmā atziņa: mūsu drošība ir atkarīga no citu cilvēku drošības.** Mums ir vajadzīga universāla veselības un sociālā aizsardzība ikvienam sabiedrības loceklim visur pasaulē.

Otrā atziņa: mēs visi esam neaizsargāti un mūsu likteņi ir savstarpēji saistīti.

Solidaritātei, taisnīgumam, tiesībām un izpalīdzībai ir jābūt starptautisko attiecību un cilvēku ikdienas realitātes pamatam.

Trešā atziņa: kopējais labums eksistē.

Publiskajām iestādēm ir jākalpo nevis īpašām interesēm, bet gan kopējam labumam, tas jāaizsargā un jārūpējas par tā pastāvēšanu.

Ceturrtā atziņa: demokrātija ir izšķiroši svarīgs un mums nepieciešams pretvīrusa līdzeklis.

Cilvēku informētība, pilsoniska līdzdalība, drošicama informācija, publiska pētniecība un izglītība, kā arī pārredzamas iestādes ir sabiedriskā labuma garantis.

Piektā atziņa: globālā tirgus sistēma ir piedzīvojusi neveiksmi.

Mums ir jāpārceļ ražošana, jāievieš aprites ekonomika un visiem paredzēti universāli pamatienākumi.

Sestā atziņa: šī planēta mums nepieder – mums tā ir jāaudzē un par to jā rūpējas.

Daba izmanto šo noslēgšanās laiku, lai atgūtos no mūsu nodarītā kaitējuma. Mums pasaulē ir jāatjauno tiesiskums vides jomā.

Septītā atziņa: īstie varoņi ir kritiski svarīgās profesijās strādājošie. Sievietes ir frontes pirmajās

līnijās.

Sociālajā hierarhijā ir jāatzīst sieviešu ieguldījums, un neredzamajām sabiedrības locekļēm ir jāvar pilnībā izmantot savas tiesības.

Astotā atziņa: ir jāpiebremzē.

Noslēgšanās laikā mēs bijām spiesti pilnībā paļauties uz sociālajām saitēm, mums bija jābūt pacietīgiem, iejūtīgiem un tādiem mums vajadzētu būt arī turpmāk.

Devītā atziņa: mums ir vajadzīga cilvēciska, sociāla un ekoloģiska drošība.

Mēs apņemamies panākt, lai mūsu valstīs, Eiropā un visā pasaulē atveseļošanās notiktu taisnīgā veidā.

Desmitā atziņa: turpmāk jārikojas citādi nekā iepriekš.

Šīs atziņas mums ir jāņem vērā un jārikojas kopā.

Vai pēc krīzes mēs izdarīsim vēl citus secinājumus? Vai šo krīzi mēs varam pārvērst iespējās?

Man ir skaidrs, ka turpmāk ir jārikojas citādi.

MARTIN SIECKER: “VIENMĒR SKATIES UZ DZĒVI NO GAIŠĀS PUSES!”

Viss ir jauns, šī ir pirmā pandēmija, ko esmu piedzīvojis personīgi. Internetā atradu sarakstu ar desmit smagākajām pandēmijām vēsturē un uzzināju, ka pēdējā, kas Eiropu skāra pirms Covid-19, bija spāņu gripa 1920. gadā. Esmu gan vecs – taču ne jau tik vecs.

Hroniskas respiratoras plaušu slimības dēļ manas partneres imūnsistēma ir novājināta un viņa ir ļoti uzņēmīga pret slimībām; saslimšanas gadījumā viņa būtu ārkārtīgi neaizsargāta. Tāpēc mēs esam ļoti ierobežojuši kontaktus ar citiem. Tas mums abiem sniedz jaunu pieredzi. Lai novērstu inficēšanos, mana partnere vairāk vai mazāk atrodas pašizolācijā. Un man jādara viss, ko agrāk darīja viņa, piemēram, jāiepērk pārtika. Es palīdzēju gādāt pārtiku arī pirms krīzes, vienu metru aiz viņas stumjot iepirkumu ratiņus, kamēr viņa tos piepildīja. Taču tagad ir citādi.

Stumt ratus ir viegli; tu tikai ej nopakaļ un domā, kā glābt pasauli, kamēr viņa liek ratos pirkumus. Kopš man tas jādara pašam, lielā izvēle katrā plauktā mani teju vai paralizē. Iepirkumu sarakstā rakstīts “kafija”, plauktā atrodas desmitiem dažādu zīmolu, kas visi izskatās vienādi. Un kāds tualetes papīrs mums vajadzīgs – ar vienu, divām, trim vai četrām kārtām? Mana sieva zina, kādu produktu viņa vēlas un kur tas ir, un veikala apmeklējums aizņem vien dažas minūtes. Man veikali ir kā labirinti: sasprindzinājums atslābst vienīgi alus nodaļā, pārējais aizņem stundas, un domas aizmaldās neatrisināmās dilemmās.

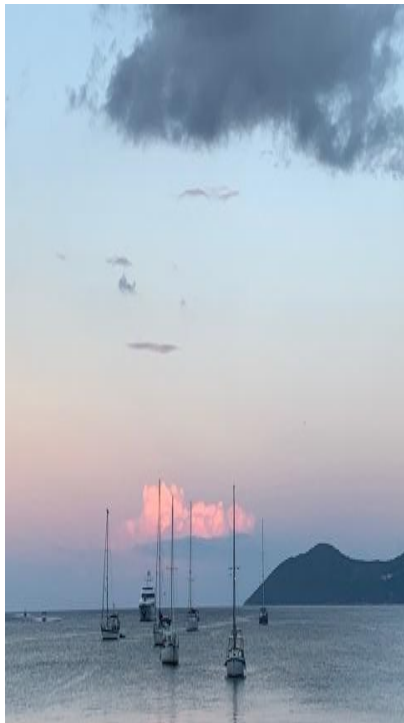
Mani pārsteidza sākotnējā nīderlandiešu reakcija uz pandēmiju. Viņi reaģēja vienprātīgi un solidāri. Diemžēl nelielas, atsevišķu indivīdu veidotas un kopumā nožēlojamas cilvēku grupas uzmanība izrādījās nenoturīga, un dažu nedēļu laikā solidaritāte izgaisa. Cilvēki pārtrauca ievērot noteikumus, vainoja valdību par pamattiesību apdraudēšanu un četru brīvību ierobežošanu. Lai atgūtu savas neatsavināmās tiesības svinēt, viņi, dusmu pārņemti, sāka tiesvedību pret valsti.

Par laimi, mēs dzīvojam Eiropā, kur (lielākajā daļā dalībvalstu) demokrātija un tiesiskums ir nostiprināti relatīvi stingri un kur – salīdzinājumā ar citām pasaules daļām – veselības aprūpe ir ļoti laba. Aplūkojot vīrusa ietekmi uz dažādām paaudzēm, ir skaidrs, ka no tā visvairāk cieš jaunieši, un tas saistīts ar viņu vecumu. 19 gadu vecumā vajadzētu iet uz randiņiem, atklāt savu seksualitāti un iepazīt to “mazo, jauko neprātu”, ko sauc par mīlestību. Pandēmiju laikā pat nevainīgi apskāvienī ir tabu. Tas jauniešus padara nedrošus – apmaldījušos nepiepildītās ilgās.

Galvenais jautājums ir, ko darīt ar ekonomiku? Kad pār pandēmiju būs panākta kontrole, atsākt, it kā nekas nebūtu bijis? Vai arī izmantot iespēju un novērsties no sistēmas, kurā dominē plēsīgi monopolisti, un pāriet uz iekļaujošu modeli ar ilgtspējīgām maza mēroga iniciatīvām, kas mierīgi pastāv līdztekus atbildīgiem

lieliem uzņēmumiem? No izvēles, vai turpināsim kā līdz šim vai mainīsim savu lemingiem līdzīgo uzvedību, būs atkarīga mūsu nākotne un tas, vai mēs izdzīvosim vai izmirsim – pazudīsim pašiznīcināšanās bezdibenī.

Novēlu jums visiem patīkamu atpūtu ar meditāciju, pārdomu brīžiem un – kam tas ir aktuāli – grēku nožēlu.

JOŽE SMOLE: “PĀC KRĀZES ESAM KĀUVUŠI VIENOTI UN SPĀCĀGI”

Mēs saskārāmies ar situāciju, kādu iepriekš vēl nekad nebijām piedzīvojuši. Vīruss šeit nonāca pēkšņi un izplatījās ļoti ātri, tāpēc visā valstī tika ieviesta pilnīga karantīna. Tā kā šī bija bezprecedenta situācija, mums nebija pieredzes, kā to visefektīvā pārvarēt. Kas būs tālāk, mēs domājam. Sākumā jutāmies nobijušies un bezpalīdzīgi. Uzņēmējdarbībā visi plāni kārtējam (2020) gadam praktiski vienā mirklī tika atcelti, un neskaidrās situācijas dēļ arī turpmākos plānus lielā mērā apvij nenoteiktība.

Mēs visi sev uzdevām vienu un to pašu jautājumu: kas būs turpmāk? Kā mums rīkoties šajā jaunajā situācijā: karantīna, pilnīga izolācija un nav zināms, kad tā beigsies? Vislielākās bailes un bažas vienmēr rada nespēja paredzēt, kas notiks tālāk. Arī uzņēmumi sākotnēji reaģēja līdzīgi. Tie visi vēlējās, lai mēs pateiktu, cik ilgi šī situācija turpināsies, kāda būs valdības reakcija un ar kādu palīdzību tie varētu rēķināties. Jau ļoti agrīnā posmā kļuva skaidrs, ka ne visi esam vienādā situācijā: dažās ekonomikas

nozārēs, piemēram, tūrismā un loģistikā, krīze nozīmēja sabrukumu, savukārt citās, piemēram, IT nozarē un pārtikas rūpniecībā, tā radīja jaunas iespējas un izaicinājumus.

Mums paveicās, ka valdība, lai gan tā bija jaunizveidota, ātri un pienācīgi reaģēja, un mēs kopīgi izstrādājām rīcības programmas, atbalstu, stimulus utt. Šajā nolūkā mēs pastāvīgi uzturējām tiešus kontaktus ar daudziem mūsu locekļiem no dažādām nozarēm, lai viņi būtu pēc iespējas labāk informēti par situāciju atsevišķās nozarēs, apkopotu pēc iespējas vairāk ideju par to, kāda veida atbalsts būtu visefektīvākais, un sniegtu informāciju valdības pārstāvjiem.

Visvairāk man pietrūkst tiešas saziņas un kontaktu. Šajā laikposmā saziņa, cik vien iespējams, notiek tiešsaistē, savukārt komunikācija klātienē ir lielā mērā izzudusi. Milzīgo digitalizācijas lēcieni elektroniskajā komunikācijā starp uzņēmumiem un starp valsti un uzņēmumiem, kā arī ar sabiedrību un lietotājiem var uzskatīt par vienu no lielākajiem Covid-19 ieguvumiem.

Rezultāti mums ir parādījuši, ka vissvarīgākā ir visu iedzīvotāju laba organizācija un disciplīna, pieņemot un ievērojot norādījumus un pasākumus, jo tikai tie var nodrošināt pareizos risinājumus.

Fakts ir tas, ka Covid-19 radīs pārmaiņas daudzās jomās. Tomēr mēs pat nezinām, cik ilgi Covid-19 epidēmija turpināsies; mēs arī nezinām, vai pēc epidēmijas nesāksim skaitīt periodus starp vienu Covid-19

vilni un nākamo, jo nespēsim neatgriezeniski atbrīvoties no vīrusa. Krīze ir izpaudusies visās jomās, tostarp no izglītības un veselības aprūpes līdz finanšu un ekonomikas nozarēm. Mēs nezinām, kāda būs situācija tad, kad krīze būs beigusies, vai cik smagi būs ietekmēta ekonomika.

Notiks daudzas pārmaiņas, kuras vēl nav zināmas; tāpēc nav pareizi jautāt, kuras darbvietas tiks likvidētas. Mums visiem ir jācenšas nodrošināt, ka tad, kad krīze būs beigusies, mūsu uzņēmumi un tādējādi mūsu darbvietas būs pēc iespējas konkurētspējīgākas. Mēs to panāksim ne tikai ar valsts atbalsta palīdzību, bet arī ar tālākizglītību visos līmeņos.

Izolācijas periods ir skaidri parādījis, ka digitālā saziņa vien nevar aizstāt tiešus kontaktus — skolās, darījumdarbībā un citās norisēs. Tādējādi mūsu mērķis, protams, ir atjaunot klātienes saziņu gan mūsu asociācijā, gan ar visiem tiem, ar kuriem pašlaik sazināties tikai ar tiešsaistes rīku palīdzību.

JANUSZ PIETKIEWICZ: VISPĀRĀJAS NOZĒMES PAKALPOJUMI PANDĒMIJAS LAIKĀ?

Februāra beigās un marta sākumā izpētes darbu un debašu periodā kā katru gadu šajā laikā mēs piedalījāties bulgāru draugu priecīgajos martenicas svētkos. Vilkām šauras rokassprādzes, kas sapītas no baltām un sarkanām aukliņām, priecājāties par vilnas dzijas lellītēm, kas tika dāvinātas kā laimes amuleti. Varēja just optimismu par pavasara iestāšanos. Vēlējām viens otram veiksmi piecu gadu pilnvaru termiņa beigu posmā EESK.

Instinktīvi centāmies izstumt no apziņas apdraudējumu, ko mūsu sakārtotajai dzīvei ES sirdī nesa vīruss no Āzijas. Tiesa, no Eiropas dienvidiem jau nāca signāli un nopietni brīdinājumi, taču ES iestāžu procedūrām vajadzēja mūs pasargāt no pandēmijas. Bez tam, kā ar smaidu apgalvoja kolēģi no Donavas reģiona, galu galā malks no mājas aptiecināšanas līdzekļa, proti, *martenicas* rakija, palīdzēs vienmēr. Patiesībā aicinājumi nodrošināt dezinfekcijas līdzekļus sanāksmju telpās tika ignorēti, bet mums pastāvīgi apgalvoja, ka apdraudējums tiek rūpīgi uzraudzīts, un tas mazināja mūsu bailes no vīrusa.

Vēl trešdien, 11. martā, piedalījos izpētes grupas ECO/505 debatēs par ieteikumiem attiecībā uz ilgtspējīgas Eiropas investīciju plānu. Specializētajās nodaļās apspriedām rīcības plānus, rezervējām kārtējos braucienus. Un te pēkšņi, pēc nedēļas, mūsu dzīve apstājās. *Pārvietošanās ierobežojumi!* Gribētu to tēlaini salīdzināt ar ātrumu uzņēmuma vilciena strauju bremzēšanu, kad dzirksteles šķīst zem riteņiem.

Neviens nebija gaidījis ierobežošanas pasākumus, kas ar katru dienu kļuva arvien stingrāki. Tas satrieca mūsu dzīves pašos pamatos. Psiholoģisks cunami, sava veida "caur dvēseli plūstošas skumjas", kā rakstīja Ildefonso Galčiņskis. Pārsteigums par nepieciešamību palikt mājās un bailes ikdienā. Jautājumi par iespēju saņemt palīdzību un nepieciešamos produktus, savu ieradumu revīzija.

Nevarēju pat iedomāties, ka Briselē atkal ieradīšos tikai jūnijā, braucot ar automašīnu pa tukšām automaģistrālēm, jo gaisa pārvadājumi vēl nebija atsākušies. Atceros, kā ar interesi izdrukāju pa e-pastu no ģenerālsekretāra saņemto oficiālo ceļošanas atļauju, proti, dokumentu *COVID-19 laissez-passer*, kas izdots 2020. gada 29. maijā četrās valodās un apzīmogots ar iespaidīgu apaļu zīmogu. Tam vajadzēja garantēt, ka netikšu aizturēts karantīnā.

Lai būtu drošs, telefoniski lūdzu apstiprinājumu to Vācijas federālo zemju *Gesundheitsamt* birojos, kuras man vajadzēja šķērsot. Tādējādi 8. jūnijā Briselē piedalījās izpētes grupas ECO/510 pirmajā hibrīdsanāksmē, bet pēc tam – 10. un 11. jūnija plenārsesijā.

Jau toreiz publiskos un sociālos plašsaziņas līdzekļus pārpludināja komentāru okeāns, kā arī aizdomas par iedomātiem īstajiem vīrusa radītājiem. Žēl, ka pagaidām tas nav novedis pie tādu mūsdienīgu darbu tapšanas, kas līdzīgi kā XIV gadsimta rakstnieka Džovanni Bokačo "*Dekameron*s" vai 1947. gadā tapušais Albēra Kamī romāns "*Mēris*" patiesi parādītu cilvēka dabas trūkumus un cīņu pret sērgu.

Raugoties no globālās *pārvietošanās ierobežojumu* pieredzes perspektīvas un ņemot vērā brīdinājumu par atkārtotu SARS-CoV-2 uzbrukumu, kas šoreiz būs kombinācijā ar rudens gripu, kura jau tāpat katru gadu daudzās valstīs laupa cilvēku dzīvības, pat vairāk nekā pašreizējais Covid-19, iedomājos, cik svarīgi ir *vispārējas nozīmes pakalpojumi*. Gadu desmitiem minētie pakalpojumi bija atstāti novārtā.

Covid-19 pandēmija beidzot parādīja vietējo, reģionālo un ES pakalpojumu sniedzēju ārkārtīgi svarīgo un stabilizējošo funkciju. Sabiedriskajā telpā beidzot ir radusies pārliecība par šo pakalpojumu būtisko lomu, uz kuru balstās Eiropas sociālais modelis un var balstīties kvalitatīva ekonomikas atveseļošana *Next Generation EU* instrumenta Eiropas zaļā kursa ietvaros.

Energoapgāde un ūdensapgāde, atkritumu apsaimniekošana un sabiedriskais transports ekonomikas iesaldēšanas laikā nodrošināja, ka dzīvības plūsmas mūsu sabiedrībā turpinājās un sniedza drošības sajūtu. Taču bez iepriekš veiktiem ieguldījumiem šajā nozarē nebūtu iespējamas tik ierastas darbības kā rīta duša mājās, kafijas pagatavošana kafijas automātā vai savlaicīga aizkļūšana līdz darbam vai slimnīcai. Tas pats attiecas uz veselības aprūpes problēmām, personu ar invaliditāti un senioru aprūpi. Vispārējas nozīmes pakalpojumi nefunkcionētu bez krīzes pārvaldības procedūrām un ja par tiem nebūtu politiskas izpratnes, kā arī ja tiem nebūtu sabiedrības atbalsta.

Tāpat būtu jāraugās uz ārkārtīgi svarīgo izglītības un zinātnes jomu, kā arī kultūru plašākā nozīmē, un tikai pēc tam jāgaužas par grūtībām, ar kurām saskārāmies krīzes laikā.

GIULIA BARBUCCI: ŠAJOS MĒNEŠOS ARODBIEDRĪBAS BALSS IR BIJUSI SPĒCĪG? KA NEKĀ JEBKAD IEPRIEKŠ.

11. martā atgriezies Romā, mājās. Nospiedoša atmosfēra, nemiers; Ziemeļitālijā jau ir miruši cilvēki. Mana meita Ilarija ir atgriezusies no Milānas, kur mācās, un vecākā meita Miriama, kas dzīvo un strādā Barselonā, ir ļoti nobažījusies.

Vakarā premjerministrs Dž. Konte paziņo, ka visā valsts teritorijā ir jāievēro karantīna. Ziemeļitālijas “sarkanajās” zonās pārvietošanās ierobežojumi jau ir aktivizēti un šo apgabalu iedzīvotāji ir izolācijā.

Skolas ir slēgtas, futbola čempionāts, kā arī izklaides un sporta pasākumi — atcelti, ir aizliegts apmeklēt slimniekus veselības aprūpes iestādēs. Nedrīkst ceļot ne ar sabiedrisko, ne privāto transportu, un nebūtiskas ražošanas darbības ir apturētas.

Sirreālā apmetnis ieskauj Itāliju. Apjukums, bailes: šķiet, ka vīruss izplešas nekontrolēti un nav iespējams to apturēt.

Skarbo realitāti simbolizē divas ainas: gara militāro transportlīdzekļu rinda Bergamo transportē mirstīgās atliekas ārpus reģiona, jo kapos vairs nav vietas, un spēcīgs, no atmiņas neizdzēšams skats no 28. marta vispasaules televīzijas pārraides: pāvesta Franciska lūgšana tukšajā Svētā Pētera laukumā.

Itālijas arodbiedrības no paša sākuma sadarbojas ar valdību, lai būtiskas ražošanas darbības būtu drošas un turpinātu darboties, nodrošinot iedzīvotājiem nepieciešamās preces lielveikalos un zāles aptiekās. Arodbiedrība ne uz mirkli nav pārtraukusi atbalstīt tos, kas zaudē darbu, un centienus panākt vienošanos ar uzņēmējiem, lai organizētu attālinātu darbu vai garantētu ienākumu atbalstu, kuri vairs nav droši.

Situāciju slimnīcās nav iespējams kontrolēt: visas gultasvietas aizņemtas, intensīvās terapijas nodaļas ir pārpildītas, veselības aprūpes darbinieki: medmāsas, ārsti, sanitāri — uz sabrukuma robežas, jo spiesti atrasties karantīnā tālu no mājām, strādāt bez atelpas, izturēt briesmīgu psiholoģisku slogu, atbalstot cilvēkus, kas mirst bez tuvinieku mierinājuma.

Tajā brīdī mēs sev teicām, ka “notikušo nekad neaizmirsīsim”. Pašlaik cenšamies virzīties uz priekšu, taču vīruss nav uzvarēts: mazāki vai lielāki uzliesmojumi parādās dažādās ES valstīs, un katra no tām reaģē savā veidā, īstenojot savus pasākumus. Tieši tagad, kad Eiropas Savienībai, pateicoties milzīgajam ekonomiskajam atbalstam, ko tā sniedz visām valstīm, būtu jārikojas vienoti, koordinējot atsevišķu valstu centienus, kļūst skaidrs, ka tas joprojām ir sarežģīti. Taču šo karu nevar uzvarēt vienatnē.

Šajos mēnešos arodbiedrības balss ir bijusi spēcīgāka nekā jebkad iepriekš. Arodbiedrība nav abstrakta koncepcija: tie ir darba ņēmēji un ņēmējas, kas valstij izvirza taisnīgas prasības attiecībā uz sociālo vienlīdzību, cieņu un respektu. Tie, kas ir pieredzējuši apstākļus slimnīcās, veco ļaužu pansionātos, tirdzniecībā, uzkopšanā, transportā, uzņēmumos, kuros tiek pārkāptas pamattiesības arodveselības un darba drošības jomā, var mums norādīt, kā mainīt ekonomisko un sociālo modeli, kas parāda savu iespēju robežas

un apdraud nākamo paaudžu nākotni.

Lūk, tieši to es vēlētos savām meitām, Ilarijai, kas studē Milānā, un Miriamai, kas strādā Barselonā: pasauli, kas atbilst viņu vajadzībām un ir ekonomiski, vidiski un sociāli ilgtspējīga.

DILYANA SLAVOVA: COVID-19 MAN IEM?C ?JA NEATLIKT SAVUS M?ŽA PROJEKTUS

Pandēmijas ietekmē robežas Eiropā atkal ir kļuvušas pamanāmas, dažkārt pat vienā un tajā pašā valstī. Varētu domāt, ka tāpēc ir mazinājušās reģionu un pilsētu starptautiskās sadarbības iespējas. Taču patiesībā ir noticis gluži pretējs.

Tātad, kā bija dzīvot Bulgārijā ierobežojošo pasākumu laikā? Jāatzīst, ka tādai dinamiskai un enerģiskai ārā iešanas entuziastei kā es tas bija grūti. Bija daudz ierobežojumu. Mums bija jāpaliek mājās, un varējām iziet tikai būtiskāko veikalu darba laikā, lai iegādātos pārtiku, zāles vai mājsaimniecības piederumus. Veikalos un ārpus tiem bija obligāti jāievēro sociālā distance — vairāk nekā 1,5 m. Bija visai sarežģīti: ikreiz, kad izbraucām no Sofijas pilsētas, mums bija jāaizpilda veidlapa, kurā norādīts iemesls un vieta, uz kurieni dodamies. Tā bija jāuzrāda policijai pēc pieprasījuma.

Pozitīvā ziņa ir tā, ka iedzīvotāji ir kļuvuši daudz pašpietiekamāki un daudz vairāk novērtē vietējo pārtiku, vietējos piegādātājus un īsas pārtikas piegādes ķēdes. Ir palielinājies pieprasījums pēc pārtikas no lauku saimniecībām un pārtikas, kas iepirkta tieši no audzētājiem. Vietējās iniciatīvas veicina dārzkopību un dārzenų un garšaugu audzēšanu nelielā apjomā.

Tirgus laukumi joprojām ir atvērti sabiedrībai. Tie ir tradicionāla vieta pārtikas, sēklu, stādu, augļu, dārzenų un ziedu pārdošanai. Tas, ka tie ir atstāti atvērti – ar stingriem drošības pasākumiem, kas ir jāievēro, – palīdz saglabāt normalitātes sajūtu un ierastu rutīnu.

Kalnu apgabalos ļoti aktīvas ir bijušas arī vietējās rīcības grupas. Lai epidēmijas laikā vēl vairāk atbalstītu vietējos pārtikas ražotājus, tās savās tīmekļa vietnēs apkopo noderīgu kontaktinformāciju un ar to apmainās.

Patiešām, dažādo ceļošanas un kontaktu ierobežojumu dēļ manā organizācijā mums visiem nācās atcelt daudzas sanāksmes un pasākumus, kas parasti atvieglo sadarbības iniciatīvu veidošanu un rezultātu izplatīšanu. Tomēr šie ierobežojumi ne tuvu neapturēja mūsu darbību. Mēs turpinām efektīvi sadarboties, lai kalnu reģionus padarītu stiprākus un pat vēl noturīgākus. Dažos gadījumos mēs pielāgojām savus darba plānus un tagad izstrādājam kopīgus risinājumus, lai palīdzētu neaizsargātiem ES reģioniem un pilsētām

labāk tikt galā ar pašreizējo ārkārtas situāciju.

Solidaritātes veicināšanai lauku apvidos mēs izveidojām platformu "Sniegt roku". Tā veicina cilvēku solidaritāti, savienojot personas, kurām vajadzīga palīdzība, ar brīvprātīgajiem, kuri vēlas burtiski "pasniegt roku". Tās pašreizējās darbības ir vērstas uz to, lai palīdzētu neaizsargātām personām, cilvēkiem ar invaliditāti un vecāka gadagājuma cilvēkiem iepirkšanās vai mājas aprūpes (nevis personiskās aprūpes) jomā un lai organizētu bērnu pieskatīšanu vecākiem, kuriem ir jāstrādā un kuri nevar atrast citu risinājumu saviem bērniem.

Lauku apvidos un kalnu apgabalos ir uzplaukušas daudzas citas iniciatīvas, kas liecina par noturību un spēcīgu savstarpējās palīdzības apziņu mūsu kopienās. Šajā laikā es guvu atziņu, ka nedrīkstu atlikt savus mūža projektus! Grūtos laikos mūs glābj aktīvs dzīvesveids.

CLAUDINE OTTO: LIELĀKA AUTONOMIJA NO GLOBALIZĀCIJAS IR JĀPSVER EIROPAS SAVIENĪBAS LĪMENI.

Līdz ar slimības izplatības ierobežošanas pasākumu izziņošanu ielas ir kļuvušas tukšas. Pārsteidz klusums. Beidzies skrējiens no vienas nodarbes uz citu, braucieni uz ārzemēm uz divu stundu garu sanāksmi, nav vairs ne pilsētas satiksmes trokšņa, ne autobusu, kas kavējas... Tāpat kā daudzi citi mēs pakļāvāmies šai piespiedu izolācijai, kaut kā cenšoties pielāgoties šim jaunajam dzīvesveidam. Lai gan man strādāt tāldarbā bija viegli, manam vīram tas nebija iespējams, jo viņa darbs un infrastruktūras tam nebija (un joprojām nav) piemērotas. Šīs nepiemērotības dēļ viņam bija jāpavada dažas negulētas naktis, ņemot vērā viņam pakļauto darbinieku rekordlielo prombūtni. Bailes izplatījās vismaz tikpat ātri cik vīruss.

Tagad, kad pirmais vilnis ir noplacis, man rodas jautājums: kādā psihiskā, sociālā un ekonomiskā stāvoklī mēs iziesim no šīs krīzes? Lai gan pandēmija ļāva noteikt jaunu prioritāšu hierarhiju un palielināt ekoloģisko izpratni, tā ietekmēja arī individuālu uzvedību valsts un pasaules mērogā. Neviens Luksemburgā nebija domājis, ka varētu vēlreiz piedzīvot robežu slēgšanu. Lielhercogistē pārrobežu darbam ir liela nozīme, un personu brīvas pārvietošanās ierobežošana radīja bažas citastarp par aprūpes darbinieku trūkumu.

Šī krīze ir arī iespēja veikt pašanalīzi par mūsu ievainojamību. Mēs atklājam, ka esam atkarīgi ne tikai no aprūpes darbiniekiem, bet arī no citu cilvēku uzvedības.

Ekonomikas atveseļošana ir mūsu kopīga rūpe. Vairīsimies no nacionālisma un ekonomikas noslēgšanās, lai gan dažas valstis izturēspējas vārdā apspriež vērtību ķēžu nacionalizāciju. Lielāka autonomija no globalizācijas ir jāapsver Eiropas Savienības līmenī. Ar šo krīzi mums ir dota, ja tā varētu teikt, iespēja uz brīdi apstāties, lai padomātu pašiem par sevi.

RENATE HEINISCH: PĀRVARĒT VIENTUL? BU KOP?

Būdamā farmaceite, koronavīrusa pandēmijas laikā es intensīvi pievērsos dzimumorientētas medicīnas jautājumiem. Tieši garīgās veselības jomā Covid laikā ar dzimumiem saistītās atšķirības ir īpaši uzkrītošas.

Vīrieši, it īpaši gados jaunāki vīrieši, salīdzinoši biežāk nonāk intensīvās terapijas nodaļās un mirst biežāk.

Kopš ierobežojošo pasākumu ieviešanas savas jaunās lomu izpratnes dēļ biežāk slimo jaunas sievietes: nestabila nodarbinātība, vairāk nepilnas slodzes darba, vairāk kontaktu, mazāk tāl darba iespēju mājās, aprūpe.

Mums ir vēlreiz jāpārdomā sieviešu un vecāka gadagājuma cilvēku loma ģimenēs, jo diskriminēti tiek arī vecāka gadagājuma cilvēki. Es pastāvīgi turpināšu diskusijas par šo jautājumu.

Šajā laikā apsēdos uz soliņa pie mūsu aptiekas un pārrunāju to ar ģimenes locekļiem, un viņi visi priecājās par šīm sarunām.

No ielas sasveicinājos arī ar vecāka gadagājuma cilvēkiem mūsu veco ļaužu pansionāta istabās, un mēs arī dziedājām.

Ir jāpārvar vientulība un jāatbalsta savi piederīgie. Politikas veidotājiem tas ir jāņem vērā, veicinot nodarbinātību šajā jomā, bet, kamēr tas nav panākts, ir vajadzīgs mūsu visu atbalsts.

Es arī pārrunāju ar vecākiem izglītības jautājumus un rīkoju medijpratībai veltītas videokonferences ar skolotāju piedalīšanos.

LAURE BATUT: BAILES, NOTURĪBA UN PĀC TAM?

Sākumā bija bailes un pārsteigums

Bailes, īstas bailes. Tās, kas visu apstādināja. Tās, kas ar ikvakara paziņojumiem par mirušo skaitu radīja bažas par tuviniekiem, gados jauniem vai veciem neaizsargātiem cilvēkiem. Bailes, kas mums atgādināja, ka apkārt kļūst tumsas spēki un ka tie gaida.

Ar pārsteigumu nācās konstatēt, ka Francijas centrālie veselības aprūpes dienesti nebija sagatavoti pandēmijai, jo gan medicīnas personālam pirmajās līnijās, gan iedzīvotājiem aizmugures līnijās trūka elementāru aizsardzības un ārstniecības līdzekļu. Pārsteidza arī sabiedrības spēja visā valstī – Francijā, tās aizjūras teritorijas ieskaitot, – vienā brīdī apturēt visus cilvēka darbības radītos trokšņus, kā arī redzēt tukšās pilsētas un skolas, kaut gan ziemas mēnešos sabiedrība bija izgājusi ielās, lai paustu leģitīmu neapmierinātību.

Pasaule, kura pandēmijas dēļ kļuva vēl globalizētāka, ar vīrusa izplatību ierobežojošiem pasākumiem sadrumstalojās neskaitāmās šūniņās, ko veidoja indivīdi, kas dzīvoja līdzās viens otram, tomēr izolēti. Pandēmija palielināja visas atšķirības.

Valsts iesaistīšanās

Publisko dienestu, īpaši veselības aprūpes dienestu, uzdevums ir glābt dzīvības; pamazām tiem tika nodrošināta loģistika, dažkārt veicot šovam līdzīgus pasākumus, piemēram, dažu slimnieku pārvietošanu ar vilcienu vai helikopteru. Tajā pašā laikā privātās klīnikas, kuras bija gatavas uzņemt slimniekus, netika iesaistītas šajā darbā.

Valsts palīdzēja uzņēmumiem, kuri sniedza pilsētā būtiskus pakalpojumus, lai ar apgādes, uzkopšanas u. c. pakalpojumiem nodrošinātu, ka dzīve turpinās.

Taču šo uzņēmumu darbinieku aizsardzība pret vīrusu bija ļoti atšķirīga, turklāt darbinieki ne vienmēr tika pienācīgi atalgoti.

Pēc tam bija noturība

Noturība tika panākta, pateicoties būtiskām sociālām attiecībām, piemēram, starp skolotāju un skolēnu, kā arī ar tīklošanās, tālruna, radio, televīzijas un plašsaziņas līdzekļu starpniecību: vajadzēja piepildīt un organizēt laiku un strādāt. Katru vakaru plkst. 20.00 iedzīvotāji pie logiem aplaudēja veselības aprūpes darbiniekiem; gaidīto atzinību no valsts tie nesaņēma.

Darba ņēmēji no jauna atklāja savas inovācijas spējas. Ļoti strauji izplatījās tāldarbs, kas agrāk atsevišķiem darbiniekiem dažkārt bija liegts. Vecākiem, jo īpaši mātēm, nācās apvienot divus darbus – savu profesionālo un skolotāja darbu.

Arodbiedrību īstenotā darba ņēmēju, darba devēju un valdības starpniecības funkcija ieguva valstī jaunu leģitimitāti. Jācer, ka arodbiedrības tiks ne tikai uzklaudētas, bet arī sadzirdētas.

Eiropa

Ar pirmajiem Komisijas paziņojumiem pārsteidza arī Eiropas Savienība!

ES nāca klajā ar atveseļošanas plānu, kas bija vērienīgāks par Māršala plānu. Tāds atbalsts atveseļošanai! Taču valdības un Parlaments drīz vien atrada iemeslus, kas, ka zināms, aizkavēja plāna īstenošanu.

Daudzi mazie tirdzniecības uzņēmumi ar nelielu darbinieku skaitu un nelieliem naudas līdzekļiem jau bija bankrotējuši valstī, mazie restorāni pārdoti ar zaudējumiem un gados jauni cilvēki, kuri bija tikko uzsākuši darbu, to zaudēja. Bankas viņiem nepalīdzēja. Darbinieki ir tiesīgi saņemt daļēju bezdarba pabalstus līdz septembrim, bet pēc tam? Neraugoties uz valstu piešķirto atbalstu, lieli uzņēmumi, piemēram, Air France-KLM (no Nīderlandes un Francijas saņemti 7 miljardi EUR), Airbus un citi, skandalozā veidā atlaiž darbiniekus. Turklāt pēc vasaras darba tirgū ienāks 700 000 jauniešu...

Kāda būs rītdiena?

Rītdiena arvien vairāk sāk līdzināties vakardienai! Pirmkārt, tāpēc, ka vīruss izplatās joprojām. Otrkārt, tāpēc, ka pirms pandēmijas uzsākto reformu īstenošana atsāksies pēc pandēmijas, kaut gan darba pasaule Francijā to nevēlas. Valdība sola iedzīvotājiem, ka IKP kritumu par 13 % nav paredzēts segt no nodokļiem; tomēr darbinieku atlaišana un enerģijas, transporta, augļu un dārzeņu u. c. cenu kāpums šovasar turpinās.

Ņemot vērā krīzes laikā gūto pieredzi, gaidāmas izmaiņas darba organizēšanā. Tāldarbam, darbam platformās un ar videokonferenču starpniecību būs vajadzīgi noteikumi, kas patlaban vēl nav izstrādāti. Pēc noturības ir jāievēro piesardzība. Vai krīze atklās, ka finansiāli spēcīgākie vienmēr veiksmīgāk pārvar krīzi un ka maznodrošinātie cieš arvien vairāk? Parīzes reģionā visvairāk saslimušo bija visnabadzīgākajā departamentā. Diemžēl jāsecina, ka tas nav nekas jauns.

BENTE SORGENFREY. KONCENTRĒJOTIES UZ TO, KAS DZĪVĒ IR VISSVARĪGĀKIS

Kad 11. martā Dānijā izraisījās koronavīrusa krīze, man un maniem kolēģiem vajadzēja gādāt, lai darbības apturēšana mūsu dalīborganizācijām noritētu bez traucējumiem. Daudziem darbiniekiem nācās strādāt no mājām, citiem — spriedzes pilnos apstākļos slimnīcās, aprūpes namos un pakalpojumu nozarē, kas visā krīzes laikā turpināja darboties. Bija vajadzīgas skaidras atbildes un cieša sadarbība ar kolēģiem.

Esmu arī Eiropas Arodbiedrību konfederācijas (ETUC) priekšsēdētāja vietniece, tāpēc man bija jāsadarbojas arī ar citu valstu kolēģiem. Es biju gandarīta, ka 14. martā mēs — Dānijas valdība un sociālie partneri — noslēdzām trīspusēju vienošanos par pagaidu atalgojuma kompensāciju. Vienošanās attiecas uz darbiniekiem privāttuzņēmumos, kam Covid-19 dēļ radušās īpašas finansiālas grūtības.

Jauno atalgojuma kompensācijas shēmu uzņēmumi ir izmantojuši tad, ja tie ir izšķīrušies nelietot līdzšinējos risinājumus, kas paredzēti darbinieku pagaidu bezalgas atlaišanai. Tika izveidotas atbalsta shēmas mazajiem uzņēmumiem, pašnodarbinātām personām un ārštata darbiniekiem. Daži no vienošanās punktiem drīz vairs nebūs spēkā, tāpēc patlaban mēs spriežam, kā to aizstāt, lai darbiniekus varētu aizsargāt arī turpmāk.

Arī es pati strādāju no mājām un īsā laikā esmu iemācījusies prasmīgi lietot jaunus virtuālos instrumentus. Trūkstot skaidrībai par nākotni, šis mājās pavadītais laiks varēja būt ļoti saspringts, tomēr galu galā tas ļāva man pilnībā koncentrēties uz savu darbu un deva vairāk laika, ko pavadīt kopā ar ģimeni. Esmu pārliecināta, ka šie pēdējie mēneši man un maniem kolēģiem ir ļāvuši rūpīgāk pievērsties mūsu pamatzdevumam un palīdzējuši uzlabot sanāksmju disciplīnu. Man personīgi tas deva iespēju arī koncentrēties uz savas dzīves būtiskajiem aspektiem.

ARNAUD SCHWARTZ: VESELĀBAS, EKOLOĀISKĀS, SOCIĀLĀS UN EKONOMISKĀS KRĪZES: MUMS IR JĀSADARBOJAS, LAI VEIDOTU DZĪVĒI LABVĒLĪGU PASAULI

Sadarbība Eiropas mērogā ir būtiski svarīga, lai nepieļautu nacionālu norobežošanas un autoritāru izpausmju mēģinājumus. Valstīm ir jāsadarbojas ne tikai cīņā pret vīrusu, bet arī tā cēloņiem un sekām, jo īpaši tāpēc, ka nākotnē iespējamās pandēmijas, piesārņojums, klimata pārmaiņas un biodaudzveidības apdraudējums nepazīst robežas. Eiropas rīcībā ir iedarbīgi instrumenti, ar ko vispārējās intereses no jauna izvirzīt kontinenta attīstības centrā. Pilnveidojot zaļo kursu, kopējo lauksaimniecības politiku un daudzgadu finanšu shēmu, mēs varētu būtiski pārorientēt Eiropas un valstu projektus un finansējumu uz to, lai Eiropa – pasaules līdere – sāktu virzību uz dzīvei labvēlīgu pasauli.

Dot priekšroku nevis konkurencei, bet sadarbībai no individuāla līdz pat starptautiskam mērogam, nebūt nav vienkāršs uzdevums. Šķiet, ka ir tik ērti aizstāvēt savas personiskās intereses. Ņemot vērā šo vilinājumu, mums jāatceras, ka šāds īstermiņa redzējums mūs ved postā: tam var būt spēcīgs bumeranga efekts. Šīs ir vēsturiska mēroga krīzes, kuru pārvarēšana, šķiet, ir milzīgs uzdevums, un vieni paši mēs ar to netiksim galā.

Tāpēc mans aicinājums ir viennozīmīgs: lai pārvarētu šīs krīzes, atteiksimies no sava egoisma un sadarbosimies vispārējo interešu labā. Sargiet sevi, savus tuviniekus, grūtībās nonākušus svešiniekus, apkārtējo dzīvo vidi, un centīsimies izmantot savu enerģiju, lai veiksmīgi pārvarētu pašreizējās bezprecedenta krīzes.

EESK JAUNUMI

Isabel Caño Aguilar, priekšsēdētāja vietiece komunikācijas jautājumos: Es neatvados, bet saku “uz redzēšanos!”

Visam ir savs laiks. Tagad ir pienācis laiks teikt “uz redzēšanos”. Esam kopā pavadījuši divarpus gadus: kopš 2018. gada aprīļa man bija godpilns pienākums strādāt priekšsēdētāja vietnieces komunikācijas jautājumos amatā līdzās **Milena Angelova, priekšsēdētāja vietniecei budžeta jautājumos.**

Vēlos pateikties jums, "EESK Info" lasītājiem, par uzticību. Mēs ar prieku dalījāmies ar jums spilgtākajos mirkļos no mūsu pasākumiem, semināriem, debatēm, apspriedēm, plenārsesijām, īsi sakot, visām iniciatīvām, kas Komitejā īstenotas **priekšsēdētāja Luca Jahier** pilnvaru laikā.

Komunikācijas direkcijā man bija izdevība strādāt ar ļoti labu komandu. Es atcerēšos darbinieces un darbiniekus, kuri bija man līdzās šajā laika periodā – sievietes un vīriešus, kuri mani pilnveidoja, iemācīja būt iejūtīgākam pret apkārtējo pasauli un ar kuriem kopā mēs īstenojām visas iniciatīvas šajā pilnvaru termiņā. Bez viņu darba, iesaistīšanās un entuziasma, es nevarētu izpildīt savu uzdevumu.

Cik reizes mēs praksē neizmantojām Hannah Arendt izteikto domu, ka "īstie vārdi īstajā brīdī ir rīcība"!

Cik daudz atmiņu, seju un vārdu paliks man prātā! Piemēram, žurnālisti, kas piedalījās decembrī rīkotajos semināros, kā arī Andrew Caruana Galizia aicinājums ievērot vārda brīvību, Marta Lempart uzruna, 2019. gadā saņemot kustībai "Polijas sieviešu streiks" piešķirto otro pilsoniskās sabiedrības balvu un aicinot sievietes spēt mainīt lietu kārtību.

Es atceros padomus, ko deva plašsaziņas līdzekļu korespondenti Briselē, kurus mēs aicinājām piedalīties COCOM sanāksmēs: "Uzklausiet Komitejas locekļus, jo ikvienam no viņiem ir kas sakāms".

Atēnās un Malagā notikušajās sanāksmēs viedokļu apmaiņa dažkārt bija ļoti dzīva. Seminārā, kas 2018. gadā notika demokrātijas šūpulī Atēnās, mēs no jauna apzinājāmies Eiropas vērtību saknes. Malagā 2019. gadā rīkotajā sanāksmē, kas notika universitātē, bija daudz jauniešu iniciatīvu, un mēs tajā vēlreiz apstiprinājām, ka Eiropas Savienība ir projekts, kas veidojams kopā ar pilsonisko sabiedrību.

Kopš 2020. gada marta mums nācās norobežoties un pārkārtot mūsu ikdienas darbu. Pandēmijas dēļ mums bija jādzīvo un jāstrādā citādi. Komiteja reaģēja ātri, un jau 17. martā mēs publicējām deklarāciju un aicinājām uz lielāku solidaritāti un kopīgu rīcību Eiropas līmenī, lai efektīvi pārvarētu pandēmijas sekas.

Mēs cieši sadarbojamies ar pārējām iestādēm sociālās, ekonomiskās un politiskās krīzes pārvarēšanā. Pārstāvēdami organizētu pilsonisko sabiedrību, mēs paudām vienotu nostāju un teicām, ka tikai kopā mēs varam būt stipri, lai pārvarētu krīzi.

Mūsu komunikācijas daļa nodrošināja Komitejas leģislatīvā darba atspoguļošanu plašsaziņas līdzekļos, jo šis darbs nebrīdī nebija apstājies, un vēlējāmies arī informēt par to, kā EESK locekļi strādā savās izcelsmes valstīs, savās organizācijās cīņā pret pandēmijas sekām.

Mēs izveidojām rubriku "Uzzīmē man ...", kurā locekļi varēja dalīties savās emocijās, pārdomās un komentāros par apturētajiem mirkļiem, kurus viņi piedzīvoja pandēmijas laikā, un ar kuru mēs "no jauna atklājām" Komitejas daudzveidību un visas darbības, ko īstenoja arodbiedrību pārstāvji, uzņēmēji un citu pilsoniskās sabiedrības organizāciju pārstāvji.

Drīz sāksies jauns posms mūsu iestādes vēsturē. Es vēlos pateikties jums visiem par darbu, iesaistīšanos, apņēmību un, jo īpaši, par gatavību informēt par Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju.

Pateicos "EESK Info" lasītājiem un lasītājām par pastāvīgu interesi uzzināt EESK jaunumus, pateicos locekļiem par vēlmi dalīties savās pārdomās, pateicos grupām, specializētajām nodaļām, kā arī tulkotājiem par precīzo darbu, ko viņi veic, neraugoties uz laika spriedzi.

Liels paldies Preses nodaļas komandai par efektīvu un radošu darbu, lai publicētu šo izdevumu, kura abonētu skaits arvien pieaug. Pateicos Infrastruktūras nodaļas kolēģiem, kuri nodrošināja "EESK Info" māksliniecisko un tehnisko sagatavošanu.

Es neatvados, bet palieku ar jums, pildot Komitejas locekles pienākumus. Es arī turpmāk aktīvi atbalstīšu visas jūsu darbības, kas saistītas ar informāciju un komunikāciju.

"Radīt nozīmē dzīvot divreiz", teicis Albērs Kamī, un es nododu jums šo vēstījumu kā vadmotīvu ar cerību, ka mēs to varēsim pielietot katru dienu.

EESK priekšd?t?ja vietiece budžeta jaut?jumos Milena Angelova: Lab?k? r?c?bas virziena izv?le

Eiropas Savienībā notiek dinamiski, būtiski procesi. Tai ir vajadzīgi visu iestāžu, visu ieinteresēto personu un visu Eiropas iedzīvotāju saskaņoti centieni un sinerģija, lai rastu pareizo stratēģiju, kā sekmīgi risināt visas problēmas un darboties kā spēcīgam pasaules mēroga dalībniekam. Eiropas Ekonomikas un sociālo lieto komitejai ir svarīga loma šajā procesā, jo tā ir unikāls forums, kas apkopo un pauž darba devēju, darba ņēmēju un pilsoniskās sabiedrības organizāciju viedokļus par visiem svarīgajiem aspektiem centienos uzlabot mūsu kopīgā Eiropas projekta īstenošanu.

EESK vadības pienākums ir virzīt Komitejas darbību un izraudzīties labāko rīcības virzienu attiecīgajā pilnvaru periodā, kā arī noteikt kopējas politiskas prioritātes un piemērotākos šo prioritāšu īstenošanas veidus.

Man bija liels gods un prieks pēdējos divarpus gadus sadarboties ar

maniem cienījamiem kolēģiem un censties šo uzdevumu izpildīt. Mūsu kopīgo pūliņu pamatā bija stingra pārliecība, ka katram EESK loceklim ir unikāla kompetence, pieredze un zināšanas un ka Komitejas locekļi kalpo kā saikne ar Eiropas uzņēmumiem un iedzīvotājiem, vienlaikus nodrošinot tiešu saikni ar organizācijām, ko viņi pārstāv. Tāpēc centāmies visiem EESK locekļiem nodrošināt vislabāko vidi, priekšnosacījumus un atbalstu viņu potenciāla un jaunrades atraisīšanai, lai viņu ieguldījums tiktu iespējami izmantots un apkopots profesionālos, reprezentatīvos un līdzsvarotos atzinumos. Mūsu pūliņi bija vērsti uz lielākas atpazīstamības panākšanu, strukturētāku turpmāko pasākumu īstenošanu un mūsu darba popularizēšanu visā Eiropā, lai par to uzzinātu Eiropas un dalībvalstu iestādes, lēmumu pieņēmēji un partnerorganizācijas.

Esmu lepna un pateicīga par to, ka tik daudz paveicām, apvienojot spēkus kā labi funkcionējoša un saskaņota komanda, kas apņēmusies nodrošināt vienlīdzīgas iespējas un priekšnosacījumus visiem EESK locekļiem, lai viņi kopā varētu sekmēt mūsu Komitejas uzdevumu sekmīgu īstenošanu. Novēlu vislielāko veiksmi topošajai Komitejas vadības komandai jaunajā pilnvaru periodā!

Mākslīgais intelekts: ES tiesību aktos ir jānosaka stingras robežas attiecībā uz ļoti bīstamiem lietojumiem

Biometriskajai atpazīšanai, ko izmanto izsekošanai, uzraudzīšanai vai emociju noteikšanai, nav vietas antropocentriskajā Eiropas mākslīgajā intelektā, — tā, atbildot uz Eiropas Komisijas [Balto grāmatu par mākslīgo intelektu](#), EESK norāda savā [atzinumā](#), kas pieņemts jūlija plenārsesijā.

Eiropas Komisija ir ierosinājusi noteikt, ka konkrēts MI lietojums ir uzskatāms par ļoti bīstamu, ja to izmanto augsta riska nozarē (veselības aprūpē, transportā, enerģētikā vai atsevišķās publiskā sektora jomās) un izmanto tā, ka var rasties ievērojamas briesmas (ar dažiem vēl precizējamiem izņēmumiem). Tikai tad, ja lietojums atbilst abiem šiem

kritērijiem, varam runāt par ļoti bīstamu MI, uz kuru tādā gadījumā attiecas īpašs regulējums un pārvaldības struktūra.

EESK uzskata, ka šāda definīcija var radīt bīstamus “robus”.

“Aplūkosim piemēru — Facebook politisko reklāmu,” argumentē atzinuma ziņotāja Catelijne Muller.

“Reklāma ir zemas bīstamības nozare, un Facebook ziņu apkopošanas funkciju var uzskatīt par tādu lietojumu, kas nerada lielu bīstamību. Tomēr vēlēšanu kampaņu laikā esam redzējuši, ka, ar MI palīdzību radītām viltus ziņām un dziļviltojumiem izplatoties Facebook telpā, var rasties daudzējādas negatīvas sekas un var tikt ietekmēta vēlētāju izvēle, turklāt iejaukties var pat no valstīm, kas atrodas ārpus Eiropas.”

EESK uzskata, ka drīzāk vajadzētu izveidot sarakstu ar augstas bīstamības pazīmēm, kas būtu kopīgas visām nozarēm.

EESK uzstāj, ka aizliedzama būtu arī mākslīgajā intelektā balstīta biometriskā atpazīšana, ko izmanto novērošanai un cilvēka uzvedības vai emociju izsekošanai, novērtēšanai vai klasificēšanai. Vēl spēcīgāks arguments: nav zinātniski pierādīts, ka cilvēka biometriskie dati ļautu identificēt viņa izjūtas, uzsver Catelijne Muller.

Turklāt EESK brīdina: saistībā ar centieniem apkarot koronavīrusa uzliesmojumu var pieaugt nekontrolēta identificēšanas un izsekošanas tehnoloģiju izmantošana mūsu sabiedrībā.

“MI metodēm un pieejai pandēmijas apkarošanā jābūt tikpat stabilai, efektīvai, pārredzamai un izskaidrojamai kā jebkurai citai MI metodei jebkurā citā situācijā,” norāda C. Muller. “Tajās ir jāievēro cilvēktiesības, ētikas principi un tiesību akti. To lietošanai jābūt arī brīvprātīgai, jo, patīk mums tas vai nē,

Ir jāpanāk, lai ES dzimumu līdztiesības stratēģija spētu mazināt postošās sekas, ko Covid-19 krīze radījusi sievietēm

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja (EESK) aicina Eiropas Komisiju nekavējoties īstenot jauno dzimumu līdztiesības stratēģiju un vienlaikus novērst Covid-19 pandēmijas kaitīgo ietekmi uz sievietēm. Tā ir vēl vairāk padziļinājusi pašlaik vērojamo sociālo un ekonomisko nevienlīdzību starp dzimumiem, kā arī palielinājusi vardarbību pret sievietēm un dažāda veida diskrimināciju, ar kuru viņas saskaras.

“Covid-19 dēļ sievietes pakļautas lielākiem vardarbības, nabadzības, dažāda veida diskriminācijas un ekonomiskās atkarības draudiem. Stratēģija būtu jāīsteno nekavējoties, lai nepieļautu, ka sievietēm arī turpmāk jāmaksā par pandēmiju,” sacīja ziņotāja **Giulia Barbucci**, kas izstrādāja jūlija plenārsesijā pieņemto EESK atzinumu par dzimumu

līdztiesību.

Atzinumā EESK norāda Komisijai uz nepieciešamību nodrošināt, ka stratēģijā tiek ņemta vērā krīzes negatīvā ietekme uz dzimumu līdztiesību un ka dzimumu līdztiesības aspekts tiek integrēts visos dalībvalstu īstenotajos atveseļošanas pasākumos.

Līdzziņotāja **Indrė Vareikytė** uzsvēra, ka plašsaziņas līdzekļiem ir svarīga loma tādu aizspriedumu radīšanā un saglabāšanā, kas vērsti pret sievietēm un kas palielina nevienlīdzību.

EESK aicinot nākamajā Eiropas Dzimumu līdztiesības institūta (EIGE) publicētajā dzimumu līdztiesības indeksā iekļaut jaunu tematisko ievirzi – plašsaziņas līdzekļi un reklāma. Plašsaziņas līdzekļiem turklāt būtu jāpieņem rīcības kodeksi un citi pasākumi, lai aizliegtu seksismu un likvidētu aizspriedumus.

Klimatneitralitātes īstenošana lielā mērā būs atkarīga no tā, vai ES spēš iesaistīt iedzīvotājus

Klimatneitralitātes īstenošana lielā mērā būs atkarīga no tā, vai ES spēš iesaistīt iedzīvotājus. Par vienu no galvenajām ES prioritātēm ir kļuvusi klimata un vides problēmu risināšana. Tā kā klimata pārmaiņas ir kļuvušas par klimata ārkārtas situāciju, Eiropas Savienībai ir jāievieš būtiskas izmaiņas, lai veicinātu labklājības ekonomiku.

Lai pievērstos minētajiem izaicinājumiem un rosinātu pārmaiņas, Eiropas Komisija pieņēma Eiropas zaļo kursu un sāka apspriešanos nolūkā apkopot viedokļus, kā sabiedrību iesaistīt Eiropas klimata pakta īstenošanā.

EESK tika aicināta sniegt norādījumus, kā izmantot esošās struktūras, piemēram, pilsoņdialogus un sapulces, lai panāktu vēlamo sabiedrības ieinteresētību par ilgtspējīgas attīstības mērķiem, jo no tās būs atkarīgi visu klimata pasākumu panākumi.

“Klimata pakta īstenošana Komisijai paver nozīmīgu iespēju un uzliek pienākumu izstrādāt novatorisku pieeju, kas atspoguļos, atbalstīs un iedvesmos rīcību, kura jau notiek pilsoniskajā sabiedrībā, kopienās, pilsētās un reģionos,” uzsvēra Dimitris Dimitriadis, ziņotājs atzinumam par Eiropas klimata pakta.

Turklāt Komisija ierosina ES tiesību aktos iekļaut jaunu mērķi 2030. gadam, izmantojot nesen sagatavoto [Eiropas Klimata aktu](#), kurā izvirzīts juridiski saistošs mērķis līdz 2050. gadam panākt siltumnīcefekta gāzu neto nulles emisijas.

“Tieši tagad, atveseļojoties pēc Covid krīzes, ir ļoti svarīgi apvienot pilsoniskās sabiedrības un valdību spēkus, lai apņemtos īstenot Klimata aktu. Pandēmija mums visiem ir palīdzējusi saprast, ka pacenšoties mēs patiešām varam rīkoties pavisam citādi,” uzsvēra Jan Dirx, ziņotājs atzinumam par Eiropas Klimata aktu. (mr)

EESK mudina apmaiņ?ties ar datiem saist?b? ar digit?lo un sadarb?go ekonomiku

EESK aicina ES dalībvalstis Eiropas un starptautiskā līmenī intensīvāk koordinēt nodokļu jautājumus, lai veicinātu digitālās un sadarbīgās ekonomikas attīstību. Ciešāk koordinējot jaunās ekonomikas nozares nodokļu politiku un izstrādājot instrumentus un darba risinājumus, varētu uzlabot nodokļu saistību izpildi, nodrošināt godīgu konkurenci un izmantot visu šīs jaunās ekonomikas nozares potenciālu.

Atzinīgi vērtējama Eiropas Komisijas, ES dalībvalstu un ESAO/G20 sadarbību šajā jautājumā, EESK tomēr savā atzinumā, kas pieņemts 2020. gada 15. jūlija plenārsesijā, aicina dalībvalstis rast risinājumus ES līmenī, ja līdz 2020. gada beigām netiks panākta plānotā starptautiskā vienošanās un ja pārredzamā nākotnē tāda nebūs sagaidāma. Gadījumam, ja starptautiska nolīguma pieņemšana kavēsies, Komiteja ierosina digitālajiem un sadarbīgās ekonomikas uzņēmumiem noteikt skaidras un saskaņotas ziņošanas prasības, kā arī funkcionālu un proporcionālu ES līmeņa datu vākšanas un apmaiņas sistēmu.

EESK plenārsesijā atzinuma ziņotāja Ester Vitale vērsa uzmanību uz to, ka ir jārikojas bez kavēšanās. "Nodokļu sistēma un fiskālā politika ir jāpielāgo, ņemot vērā pastāvīgās norises sadarbīgajā ekonomikā. Lai varētu risināt tās izvirzītos uzdevumus, starptautiskajām, Eiropas un valstu iestādēm ir jārikojas efektīvi un ātri. Risinājumu būtu vēlams rast starptautiskā vai pat pasaules līmenī," norādīja Ester Vitale, uzsverot, ka "pašreizējie nodokļu noteikumi un modeļi ir jāpielāgo jaunajai uzņēmējdarbības videi." (mp)

EESK atbalsta 2021. gada noteikšanu par Eiropas Dzelzceļa gadu

ES nākotnes mobilitātē dzelzceļam ir jāieņem nozīmīga loma un jākļūst par galveno transporta veidu. Šā iemesla dēļ EESK ar gandarījumu atbalsta Eiropas Komisijas priekšlikumu noteikt 2021. gadu par Dzelzceļa gadu.

Atzinumā, kas pieņemts jūlija plenārsesijā un ko izstrādājis Alberto Mazzola, Komiteja norāda, ka, no vienas puses, saskaņā ar Eiropas zaļā kursa mērķiem Eiropas Savienībai ir vairāk jāiegulda dzelzceļā, bet, no otras puses, tas jāpopularizē, rosinot debates par pakalpojumiem, kas nodrošināmi pasažieriem — tostarp cilvēkiem ar ierobežotām pārvietošanās spējām —, digitalizāciju un vides ilgtspēju.

Pateicoties iespējai, ko 2021. gadā dos Eiropas Dzelzceļa gads, dzelzceļš plašākai sabiedrībai un it sevišķi jauniešiem tiks popularizēts gan kā primārais viedās mobilitātes piemērs, gan kā novatorisks un drošs transporta veids. Iedzīvotājiem, uzņēmumiem un pārvaldes iestādēm

domāti projekti, debates, pasākumi un iniciatīvas, ko, uzsverot dzelzceļa ES mēroga dimensiju, rīkos viscaur Eiropā, skaidros, kāpēc vilcieni ir pievilcīgs un ilgtspējīgs veids, kā ceļot pa Eiropu.

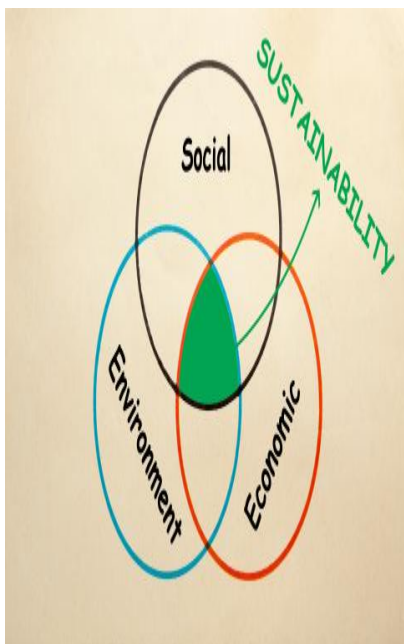
Uzstādamies plenārsesijā, Alberto Mazzola uzsvēra, ka šī iniciatīva varētu būt arī izdevība “labāk informēt sabiedrību, it īpaši Eiropas jauniešus, par karjeras iespējām dzelzceļa nozarē, šai nolūkā atbalstot iniciatīvas, ko kopīgi īsteno sociālie partneri, augstskolas, akadēmiskās aprindas un Eiropas jauniešu organizācijas.” (mp)

EESK uzsver nozīmīgo funkciju, ko pildīs tirdzniecība, sekmējot ilgtspējīgu ekonomikas atveseļošanu no Covid-19 krīzes.

Jūlija plenārsesijā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja (EESK) pieņēma [atzinumu](#) par pēdējo Eiropas Komisijas gadskārtējo ziņojumu par brīvās tirdzniecības nolīgumu (BTN) īstenošanu 2018. gadā. EESK uzsver tirdzniecības nozīmīgo lomu, ko tā pildīs, “veicinot ilgtspējīgu ekonomikas atveseļošanu un ļaujot uzņēmumiem atjaunot un pārkārtot sagraudātās vērtību ķēdes”. Komiteja vienlaikus pauž nožēlu par to, ka īstenošanas ziņojumā “daudzējādā ziņā nav iekļauts” pilsoniskās sabiedrības veiktais uzraudzības darbs.

Atzinumā EESK mudina ES iestādes izdarīt nozīmīgus secinājumus no pašreizējās situācijas. Dažas atziņas ir, piemēram, nepieciešamība atjaunot noturīgākas, daudzveidīgākas un atbildīgākas globālās piegādes ķēdes un izstrādāt spēcīgākus mehānismus, ar kuriem īstenot ilgtspējīgu tirdzniecības un ieguldījumu programmu visās tās dimensijās. EESK pauž īpašu nožēlu par to, ka ziņojumā “daudzējādā ziņā nav iekļauts” darbs, kas jāveic vietējām konsultantu grupām (VKG), lai uzraudzītu nolīgumu ietekmi uz tirdzniecības un ilgtspējīgas attīstības saistībām. EESK aicina stiprināt vietējās konsultantu grupas, “lai tās veiksmīgi izpildītu savus uzraudzības uzdevumus”, un pauž bažas, “ņemot vērā to, ka tirdzniecības un ilgtspējīgas attīstības sadaļās pašreiz trūkst saistošu izpildes instrumentu”. (dgf)

Koronavīrusa krīze: EESK uzskata, ka ES uzņēmumiem ir jāpārskatās

Mums ir jāmaina veids, kā strādājam gan Eiropā, gan visā pasaulē, taču, neraugoties uz Covid-19 krīzi, par mūsu nākotnes pilāru joprojām jābūt ES ilgtermiņa mērķiem, kas saistīti ar ilgtspējīgu ekonomikas izaugsmi. Atzinumā “Ilgtermiņa ekonomikas izaugsmes veicināšana Eiropas Savienībā”, ko sagatavojis **Philip von Brockdorff** un ko pieņēma jūlija plenārsesijā, Komiteja uzsver, ka krīze ir iespēja pārdomāt un uzlabot veidu, kā darbojas ES uzņēmumi. Tā nedrīkst kalpot par attaisnojumu, lai ES novirzītos no saviem vidēja termiņa un ilgtermiņa mērķiem, kas izvirzīti Eiropas zaļajā kursā, 2020. gada ilgtspējīgas izaugsmes stratēģijā un Eiropas sociālo tiesību pilārā.

Plenārsesijas debatēs **Philip von Brockdorff** norādīja: “Koronavīrusa krīzes izraisīto ekonomikas problēmu dēļ gan Eiropā, gan visā pasaulē ir jāmaina metodes, kā uzņēmumi strādā. Piegādes ķēdes ir izrādījušās

trauslas, un tās ir jāaizsargā. ES operatoriem ir jāpārskatā savas piegādes ķēžu stratēģijas un jāorientējas uz piegādes ķēžu dažādošanu un pielāgošanu plašā nozaru spektrā. Nozarēm ir vajadzīga arī zināma veida deglobalizēšanās — vismaz tiem ES uzņēmumiem, kuri ražo pirmās nepieciešamības preces un kuriem būtu jāapsver, vai savas ražotnes nepārcelt atpakaļ uz Eiropu.”

Lai tuvākajos gados ilgtspējīga izaugsme tiešām notiktu, mums ir jāpārskatā Eiropas ekonomika, paturot prātā tās stūrakmeņus: vides ilgtspēju, ražīguma pieaugumu, taisnīgumu, sociālo progresu un makroekonomikas stabilitāti.

Eiropas Savienībai ir jāieņem nozīmīgāka vieta starptautiskajā tirdzniecībā. Tas ir ļoti svarīgi ES uzņēmumiem un to pastāvēšanai. Arī starptautiskiem uzņēmumiem, kas darbojas globālā tirgū, vienlīdzīgi konkurences apstākļi ir nepieciešami daudzās jomās, piemēram, starptautisko darba standartu ieviešanā, godīgas konkurences nodrošināšanā un klimata pārmaiņu ierobežošanā. (mp)

Pastāvīgas izmaiņas apdraud Eiropas transporta tīkla izveides pabeigšanu

Pastāvīgas izmaiņas ES dalībvalstu politiskajās prioritātēs ir būtisks šķērslis Eiropas transporta tīkla (TEN-T) projektu savlaicīgai īstenošanai, un tas rada šaubas par to, vai pamattīkla izveidi būs iespējams pabeigt līdz 2030. gadam. Šāds brīdinājums ir izteikts **Alberto Mazzola** izstrādātajā informatīvajā ziņojumā *“Eiropas transporta tīkla (TEN-T) pamatnostādņu 2013.–2020. gadam novērtējums”*, kas pieņemts EESK jūlija plenārsesijā.

Galvenie šķēršļi TEN-T projektu pabeigšanai ir ne tikai izmaiņas valstu politiskajās prioritātēs, kas jo īpaši ietekmē projektus ar pārrobežu nozīmi, bet arī iedzīvotāju un citu ieinteresēto personu iebildumi. Tas liecina, ka ar TEN-T politiku ir saistīti svarīgi sociālie un ekonomiskie jautājumi, kas nosaka nepieciešamību risināt pilsoniskās sabiedrības vajadzības, jo tikai tad, ja tiek iesaistītas pilsoniskās sabiedrības organizācijas un ar tām tiek

savlaicīgi veikta apspriešanās, ir iespējams īstenot pienācīgus turpmākos pasākumus un novērst šķēršļus projekta īstenošanai.

Plenārsesijas debatēs **Alberto Mazzola** norādīja: “Mēs piekrītam ieinteresēto personu šaubām par pamattīkla izveides pabeigšanu līdz 2030. gadam, taču uzskatām, ka šis mērķis ir svarīgs, lai mudinātu dalībvalstis strādāt intensīvāk, un esam pārliecināti, ka līdz šim laikam varētu pabeigt vairākus nozīmīgus pārrobežu projektus. Lai projektus īstenotu vispiemērotākajā veidā, koridoru uzraudzībā un projektu izstrādē būtiski ir iesaistīt pilsonisko sabiedrību. Ja tas ir izdarīts agrīnā posmā, veicot plašas informācijas kampaņas, projekti virzās uz priekšu diezgan labi, bet tur, kur tas nav izdarīts, daļa iedzīvotāju izrāda spēcīgu pretestību.” (mp)

Globālā sasilšana. EESK aicina ieviest jaunus nodokļu pasākumus CO₂ mazināšanai

Jauni nodokļi un papildu pasākumi saistībā ar CO₂ emisijām ir labs sākums, taču ar to vien nepietiek: izskatās, ka globālā sasilšana turpināsies, ja vien atmosfērā netiks likvidētas jau esošās CO₂ emisijas. Atzinumā, ko izstrādājis **Krister Andersson** un kas pieņemts jūlija plenārsesijā, Komiteja uzsver, ka ir vajadzīga jauna sistēma, kurā CO₂ emisijas tiktu ne vien apliktas ar nodokļiem un tādējādi bremsētas, bet arī rastos iespēja likvidēt, noglabāt un citiem mērķiem izmantot tās emisijas, kuras jau ir atmosfērā.

Uzstājoties plenārsesijā, **Krister Andersson** norādīja: “Ir svarīgi izmantot nodokļu sistēmu, lai sasniegtu Eiropas klimatneitralitātes mērķus, taču ir vajadzīgi vēl citi instrumenti. Būtu labi, ja mēs spētu ne tikai samazināt CO₂ emisijas, bet vienlaikus likvidēt arī tos oglekļa izmešus, kas jau atrodas atmosfērā. Tieši tāpēc mēs aicinām nodokļu jomā izmantot simetrisku pieeju, kuras pamatā ir šī stratēģija: no CO₂ nodokļiem gūtos ieņēmumus var izmantot, lai finansētu CO₂ likvidēšanu atmosfērā.”

EESK iesaka veikt arī mērķtiecīgus ieguldījumus, lai Eiropas Savienības un valstu līmenī izstrādātu jaunas tehnoloģijas, kas ļautu oglekli gan uztvert un uzglabāt, gan uztvert un izmantot. Šie pasākumi būtu nākamais solis ceļā uz CO₂ emisiju ietekmes samazināšanu, kas atbilstu ANO ilgtspējīgas attīstības mērķiem un Parīzes nolīgumam par klimata pārmaiņām. (mp)

EESK uzskata, ka globalizācija bez regulējuma vairo nevienlīdzību

Konkurētspējas, inovācijas, izaugsmes un darbvieta izveides veicināšanai jābūt prioritātei globālā regulatīvā sadarbībā, kas norisinātos ar atjauninātas daudzpusējas tirdzniecības sistēmas palīdzību, teikts Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas (EESK) atzinumā, ko izstrādājuši Georgi Stoev un Thomas Student un kas pieņemts EESK jūlija plenārsesijā.

Tādi satricinājumi kā koronavīruss (Covid-19) draud apturēt pasaules ekonomiku un sociālo dzīvi. Tas varētu izraisīt recesiju ASV, Eiropas Savienībā, Japānā un citos pasaules reģionos, ārkārtīgi lēnu izaugsmi Ķīnā un milzīgu ražošanas apjoma samazināšanos. Ekonomikai nodarītais kaitējums valdībām ir jākompensē ar fiskālo un monetāro politiku un jātiek galā ar gaidāmo ekonomikas paradigmas maiņu.

“Eiropas rūpniecības attīstība nedrīkst kļūt par negodīga ekonomiskā, sociālā un ekoloģiskā dempinga upuri. Tas varētu kļūt par reālu apdraudējumu Eiropas rūpniecībai un Eiropas sociālajam modelim,” teica atzinuma

ziņotājs **Georgi Stoev**. “Mēs esam nobažījušies par negatīvo attieksmi pret starptautisko tirdzniecību un globalizāciju un par populisma pieaugumu. Protekcionisms un nacionālisms nevar sniegt atbildes uz ekonomiskām un sociālām problēmām,” viņš piebilda.

“Eiropai steidzami vajadzīgs jauns iekšējās integrācijas projekts, kopēja ekonomikas, sociālās (tostarp veselības aizsardzības koordinācijas), fiskālās, enerģētikas un vides aizsardzības politikas stratēģija un saskaņota tirdzniecības politika,” sacīja līdzziņotājs **Thomas Student**. EESK uzskata, ka zaļajā kursā būtu jāintegrē gan jauna rūpniecības stratēģija un tirdzniecības politika, gan arī ekonomikas, regulējuma un konkurences politika, lai visaptveroši palīdzētu videi, neapdraudot vienoto tirgu un Eiropas uzņēmumus un darbvietas, un jāizvirza augsti vides aizsardzības mērķi visai rūpniecībai. (ks)

GRUPU JAUNUMI

[EESK prasa uzlabot lauksaimniecības produktu aizsardzības pasākumu klauzulas tirdzniecības nolīgumos](#)

EESK Darba devēju grupa

Jūlija plenārsesijā tika pieņemts pašiniciatīvas atzinums par lauksaimniecības produktu aizsardzības pasākumu ieviešanu ES tirdzniecības nolīgumos.

Šis atzinums, kas pieņemts tieši pirms ES tirdzniecības politikas pārskatīšanas, kuru aizsāk Eiropas Komisija, bija iespēja uzsvērt pārtikas ražošanas ģeostratēģisko izaicinājumu un nepieciešamību aizsargāt katras valsts ražošanas jaudu, veicinot atbilstošu lauksaimniecības un

tirdzniecības politiku un vienlaikus nodrošinot starptautiskās tirdzniecības organizēšanu tā, lai novērstu gan ražošanas svārstības, gan nepilnības atsevišķos ģeogrāfiskajos apgabalos.

Ziņotājs **Arnold Puech d'Alissac**, kas ir EESK Darba devēju grupas loceklis, uzskata, ka “IT spēju attīstība ļauj pašlaik ieviest efektīvākus pasākumus. Šie pasākumi var būt ātri, automatiski, samērīgi un visaptveroši, lai pildītu savu funkciju, aizsargājot pārtikas piegādes ķēdes no ražotājiem līdz patērētājiem”.

Turklāt ziņotājs uzsver, ka “tā ir arī iespēja tirdzniecības nolīgumos atzīt ilgtspējas koncepciju, lai priekšroku nedotu lētam importam, kas ražots nepietiekami ilgtspējīgos apstākļos salīdzinājumā ar Eiropas ražošanu. Laikā, kad tiek ieviests zaļais kurss, būtiski svarīga ir vides, lauksaimniecības un tirdzniecības politikas saskaņotība.

Kā ekonomika reaģētu, ja Eiropas Savienībā tiktu nodrošināti vienoti obligāti standarti attiecībā uz aizsardzību bezdarba gadījumā?

EESK Darba ņēmēju grupa

Koronavīrusa izraisītā pandēmija draudošu krīzi pārvērtusi visaptverošā ekonomiskā depresijā, par ko liecina miera laikā lielākais IKP kritums pēdējos simts gados, un piespiedusi miljoniem darba ņēmēju kļūt par bezdarbniekiem vai nepilna laika darbā nodarbinātiem. Mūsu sociālās sistēmas spēja lielā mērā mazināt lejupslīdes ietekmi, tomēr jāatzīst, ka tās kopumā pandēmijai bija tikpat slikti sagatavotas kā mūsu veselības aprūpes sistēmas, jo tās nopietni iedragājuši pēc 2008. gada krīzes īstenotie taupības pasākumi.

Turklāt darba ņēmēji un viņu darbvietas netiek visur vienādi aizsargātas. Bieži tie ir tieši visnestabilākajās darbvietās nodarbināti, kas strādā saskaņā ar piegādes un citiem "jauna veida darba" līgumiem, kurus izveidotās aizsardzības sistēmas nepasargā.

Bezdarba pabalsti atšķiras gan katrā valstī, gan starp tām: vērojamas milzīgas atšķirības gan pabalstu saņemšanas ilgumā un to personu lokā, kam ir tiesības uz pabalstu, gan arī pabalsta apmērā, ar kuru tiek aizstāts iepriekš saņemtais atalgojums. Darba ņēmēju grupas pasūtītajā pētījumā analizēts, kā Eiropas Savienības un atsevišķu valstu ekonomika reaģētu, ja bezdarba apdrošināšanas sistēmās būtu paredzēts vienāds obligātais pabalsta segums, ilgums un apmērs un tādējādi nodrošināts vienots obligātais standarts attiecībā uz visiem Eiropas Savienības darba ņēmējiem. Veicot makroekonomisku modelēšanu, pētījumā šī hipotēze pārbaudīta 2008. gada krīzes apstākļos, visā budžeta ciklā un, pats aktuālākais, pašreizējās pandēmijas izraisītajā ekonomikas lejupslīdē.

Rezultāti skaidri liecina, ka ietekme uz ekonomiku būtu pozitīva, it īpaši, ja vienlaikus tiktu īstenoti citi sociālās politikas pasākumi, kas nodrošina darbvietu aizsardzību un citu ekonomikas lejupslīžu nepieļaušanu. Pētījums un sīkāka informācija pieejama [šeit](#).

Public?ts jauns EESK grupas “Daudzveid?ba Eirop?” pas?t?ts p?t?jums “Mekl?jot jaunu konsensu par pilsonisk?s sabiedr?bas v?rt?b?m un to nov?rt?jumu”

Sagatavojusi EESK grupa “Daudzveidība Eiropā”

Vai pilsoniskās sabiedrības organizācijas Francijā, Vācijā, Itālijā, Grieķijā, Ungārijā un Polijā vienādi izprot demokrātijas vērtības, tiesiskumu un solidaritāti?

Jaunais EESK saņemtais pētījums “Meklējot jaunu konsensu par pilsoniskās sabiedrības vērtībām un to novērtējumu”, ko Eiropas Politikas centrs veica pēc EESK grupas “Daudzveidība Eiropā” pasūtījuma, liecina, ka pētīto valstu pilsoniskās sabiedrības organizācijas pārsvarā vienādi definē šīs vērtības, taču solidaritātes izpratne tām nav tik vienota kā demokrātijas un tiesiskuma interpretācija.

Pētījumā arī secināts, ka pilsoniskās sabiedrības organizācijas izprot pilsoniskā sektora būtisko lomu šo vērtību veicināšanā. Tomēr, to darot, pilsoniskās sabiedrības organizācijas saskaras ar dažādām problēmām, kas galvenokārt saistītas ar ierobežotu finansējuma pieejamību, tehnoloģiskām pārmaiņām un paaudžu maiņu un it īpaši ar nelabvēlīgu politisko vidi. Visās pētītajās valstīs pieaug valdības un pilsoniskās sabiedrības konfrontācija un to attiecības kļūst politizētākas un mazāk atvērtas kompromisiem. Pilsoniskās sabiedrības organizācijas no dienvidiem un austrumiem situācijas raksturojumā, vērtību uztverē un nākotnes prognozēs nav tik optimistiskas kā pilsoniskās sabiedrības organizācijas rietumos.

Pētījumā norādīts, ka turpmāk būs vajadzīga pilsoniskās sabiedrības un visu līmeņu pārvaldes sadarbība un inovācija, lai pilsoniskās sabiedrības organizācijas spētu arī turpmāk aizstāvēt Eiropas Savienības vērtības.

EESK grupas “Daudzveidība Eiropā” priekšsēdētājs **Arno Metzler** un divi no pētījuma autoriem — Eiropas Politikas centra vecākā politikas analītiķe **Corina Stratulat** un politikas analītiķis **Paul Butcher** — 2. septembrī prezentēja pētījumu preseī paredzētā neklātienēs pasākumā.

EESK tīmekļa vietnē atradīsiet vairāk informācijas par pētījumā minētajiem pilsoniskās sabiedrības organizāciju un pētnieku grupas priekšlikumiem un ieteikumiem. Pētījums un tā kopsavilkums, kā arī ar to saistītais paziņojums preseī ir pieejams tiešsaistē.

Redakcija

Ewa Haczyk-Plumley (editor-in-chief)
Daniela Marangoni (dm)

Š? izdevuma l?dzautori

Daniela Marangoni (dm)
David Gippini Fournier (dgf)
Jasmin Kloetzing (jk)
Katharina Radler (kr)
Katerina Serifi (ks)
Laura Lui (ll)
Marco Pezzani (mp)
Margarida Reis (mr)
Margarita Gavanas (mg)

Koordinatoros

Agata Berdys (ab)
Katerina Serifi (ks)

Adrese

Eiropas Ekonomikas un soci?lo lietu komiteja
Jacques Delors ?ka, Rue Belliard 99, B-1040,
Bruxelles, Belgique
T?lr. (+32 2) 546 94 76
E-pasts: eescinfo@eesc.europa.eu

“EESK Info” izn?k devi?as reizes gad? EESK plen?rsesiju laik?. ?“EESK Info” ir pieejams 23 valod?s.
“EESK Info” nav ofici?la atskaite par EESK darb?bu. Ofici?l?s atskaites tiek public?tas Eiropas
Savien?bas Ofici?laj? V?stnes? vai citos Komitejas izdevumos.
P?rpublic?šana ir at?auta ar atsauci uz “EESK Info” (saite ir nos?t?ma redaktoram).

09/2020